

Til beslutningsforslag nr. B 139. Betænkning afgivet af Forsvarsudvalget den 24. maj 2006

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om en videreførelse af et dansk bidrag i Irak til den multinationale sikringsstyrke m.v. og til, at danske militære styrker stilles til rådighed for FN's bistandsmission til Irak (UNAMI)

[af udenrigsministeren (Per Stig Møller)]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 11. maj 2006 og var til 1. behandling den 18. maj 2006. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Forsvarsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 40 spørgsmål til forsvarsministeren og udenrigsministeren til skriftlig besvarelse, som disse har besvaret.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Dansk Folkeparti kan støtte beslutningsforslaget. Den samlede anbefaling skal ses i lyset af bl.a. den fremlagte Situations- og Trusselsvurdering af 10. maj 2006 fra Forsvarets Efterretningstjeneste og regeringens Irak-analyse fremlagt i maj måned 2006. DF støtter ligeledes det ændrede personel- og materielbidrag, der samtidig lægges op til efter anmodning fra FN. Ligeledes noterer Dansk Folkeparti sig, at der i bemærkningerne til beslutningsforslaget lægges op til, at irakiske styrker i en glidende overgang skal

overtage den fulde myndighedsrolle begyndende i de sydlige provinser Al Muthanna og Maysan.

Endelig ser Dansk Folkeparti positivt på, at det danske bidrag løbende ændres og tilpasses i takt med, at overdragelserne til irakisk myndighedskontrol gennemføres og det danske bidrag i tilsvarende grad overgår til en koordinerende og uddannende funktion.

Et *mindretal* i udvalget (S, RV, SF og EL) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse* ved 2. (sidste) behandling.

Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre stemte imod dansk deltagelse i det amerikansk ledede felttog i Irak i marts 2003, da der manglede FN-mandat og legitimitet. Således ville kun fire af Sikkerhedsrådets 15 medlemmer bakke op om en krig. Vi mente ligesom FN's våbeninspektører, at påstanden om ulovlige masseødelæggelsesvåben skulle efterforskes færdig og ikke kortsluttes af en krig på daværende tidspunkt, og vi var bekymrede over, at der ikke var nogen plan for at vinde freden under fremmed militær besættelse. Vi gjorde det også, fordi vi slet ikke så nogen plan for at vinde freden, når man først havde slået det svage irakiske forsvar omkuld. Situationen i Irak nu efter tre år viser desværre, at vi havde ret i vore bekymringer.

I lyset af den danske regerings medansvar for freden accepterede Socialdemokraterne, at Danmark skulle bidrage til stabiliteten i Irak. Således